

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 77/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., чији је заједнички пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., против туженог „FULL PROTECT” ДОО из Београда, чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради исплате разлике у заради и доприноса, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Ужицу, на седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Ужицу.

Образложење

Основни суд у Ужицу, решењем П1 288/19 од 22.12.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности овог решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, док је отказао рочиште заказано за 18.02.2021. године у 11,00 часова. У образложењу је указао, да, како се у конкретној ситуацији ради о спору између физичког и правног лица, туженог, у односу на кога је обустављен поступак стечаја због усвајања Плана реорганизације, а не због извршења Плана реорганизације, да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Београду, на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, због чега је одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 1038/2021 од 05.01.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да је над туженим услед усвајања унапред припремљеног Плана реорганизације обустављен поступак стечаја 25.11.2016. године, којом обуставом су престале све последице отварања тог поступка, а да су тужиоци тужбу поднели 14.08.2017. године, после обуставе стечајног поступка и да истом потражују исплату дуговања из радног односа која су доспела 10.04.2017. године (након у плану одређеног дана пресека 29.02.2016. године), као и да се потраживања односе на временски период који није обухваћен унапред припремљеним Планом реорганизације. Затим, да поступак у овој парници није започет у току и поводом стечајног поступка, нити да се ради о спору поводом реорганизације, јер постојање унапред припремљеног

Плана реорганизације туженог и његове измене не утичу на овај спор који се односи на намирење дуговања из радног односа доспелих 10.04.2017. године, с обзиром на то да се ради о потраживању које није обухваћено Планом, тј. о потраживању из радног односа код туженог, те нема атракције надлежности, због чега нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из члана 25. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Ужицу.

Тужба је поднета 14.08.2017. године. Предмет тужбеног захтева је накнада штете на име неисплаћене зараде тужиоцима понаособ у одређеним укупним новчаним износима, као и уплата доприноса на име обавезног социјалног осигурања код надлежних републичких фондова почев од маја 2011. године, закључно са 10.04.2017. године. Према наводима тужбе, тужиоци су бивши радници туженог којима је дана 10.04.2017. године престао радни однос као технолошком вишку.

Решењем Привредног суда у Београду Рео 31/2016 од 25.11.2016. године, правноснажног 07.06.2017. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником, туженим, потврђено усвајање измењеног унапред припремљеног Плана реорганизације од 14.03.2016. године, обустављен стечајни поступак над туженим и констатовано да по доношењу овог решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене измењеним унапред припремљеним Планом реорганизације, уређују се искључиво према условима из плана, да усвојени измењени унапред припремљени План реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а евентуална потраживања поверилаца која нису обухваћена одредбама плана о намирењу поверилаца, биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредбом става 3. овог члана, између осталог, да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом става 2. овог члана, између осталог, да, привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) је прописано, да, овим законом уређују се услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима. Одредбом става

2. овог члана, да, стечај се, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Одредбом става 3. овог члана, да, под банкротством се подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица. Одредбом става 4. овог члана, да, под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације.

Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају је прописано да, правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

У конкретној ситуацији су престале све последице отварања стечајног поступка над туженим 07.06.2017. године правноснажношћу решења о потврђивању усвајања измењеног унапред припремљеног Плана реорганизације, док тужиоци од туженог потражује накнаду штете на име неисплаћених зарада по тужби која је поднета 14.08.2017. године. Дакле, ради се о потраживању тужилаца за које је тужба поднета после обуставе стечајног поступка над туженим у спору против послодавца који је активни привредни субјекат, те нема основа за заснивање стварне надлежности привредног суда, због чега је за сада за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Ужицу, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић